

הЛОקה עוכר חממו פרך ראשון בקורס יא.

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

ג א ב ג ד מ"י פ"ד מ"ב מ"ל
 נוירוס לולס זען זען זען
 קמה קמו וועצ"ר זען זען
 קטע: ס:
 נא ה ו מ"י סס גלאז ג' מ"ט
 סס פ"ע:
 נב ז מ"י פ"כ מ"ל גיטות גיטות
 הולס גיטות:
 נג חמ"י סס גלאז:
 נד ט מ"י פ"ז מ"ל גלאז כו"ת
 הולס גיטות:
 נה י מ"י פ"ד מ"ב מ"ל גיטות כו"ת
 הולס גיטות:
 נו כ מ"י סס גלאז כה:
 גולדז

שיטת מקובצת

רבי נבו גורשום (משה)
 מי שפודה פטור מהור נמי
 שלל, לא למדם. אע"ג זכי
 בהנהנה בהקדש רשות דנין עלייה
 להך דבר נמי שיכל כלל
 מהור נמי שולב בשעה זוקה
 דמי להקדש. דהקדש אין זכי
 מהות ששוין וזה ביני
 כו"ה מונחים בדברים תלכק
 דרבנן דרבנן; ואע"ג זכי
 בכשי לעבורי ישות יהלוי
 בחומר מושך שלשלות
 רבנן לול צדקה לול צדקה

אמר רבא אף אנן נמי תניינא גודל וקטן. י"ט קפליס לוגרכי
מנימ וקוטיל ס"ה ז: **והלבתא** ברניא. צבוי יי'מץ
מקומי ליה טמלוטיס נפלוותו צטא צוּ צלאטס זויסוּ זיגיל זאלם ^ו הולצן
צעממו טפלו זטפלווח זט דינקה וווס מון זו צטא נפלוותו זט פולדא
צצווו וויפי צבכלקי זט פליק ניא

ב נחמן הלכה בדברי סוף א' ۹۶ פטרווא בר אן נמי תנייא גדוֹל אא בול' הא לא א נמי הורה נשיאה הויה זיהו רבי טרפון אמר

ה ספק פטרី חמורים בתוך
 alo מסיע ליה לר'ג' דאמר רב
 ה ספק פטרី חמורים מפריש
 ען אמר רבה בר אבוחה שראל
 ו שנפלו מבית אבוי אמו כהן
 שראל מפריש עליהן עשרה
 ה בר אבוחה ישראל שהיו לו
 אמו כהן ואותו אבוי אמו כהן
 שללו וצרכא דאי אשמעין
^טמתנות ט שלא הורמו במי
 הכא דאפשר לעשורי מנייה
 בעי אהוי ט ומפריש וכאי
 דר רב חנינא הולך מבלים
 ממורחין
 ז נגידת יסילן למלאן וונטל צאנין
 לדמי כמי שפולייזו כפן ספין
 מטורתי

ש בה כדי מעשר עוצם בפניהם כדי רשות עליהן עשרה
ומוחמתם בין בואר לו: טבלים מטורחים. שעשיין כרי
והן שלו הוציאו ומוחמתם (ישראל) [כהן] בואר לו והן
יריאן עם מטרופתיהם להרתוון. ואין מושען אין כמיון
פודין כטבלי הדריך לא כל צער אחור שיבוי כמיון
ושאיש ישלאה המכונן מושע כוון שלו: אבל הא... בג'...
אל הרומו (שורען) כי שלואו (ורומן) דמיון השדיין
שלו: אז איש שורען האכן. בטבלים משותם המערשין
מכוראות והרוח מהרשותיו מצעין וויש לטבלים והרוח
אבל התרם בטלית חומרובים קינין דשבילם בעי אהוי
ומפודשין וקיימי עד שחיו של ביןן לא השתת צער

אמור רבא אף אנן נמי
תניין וקורטיש סימן
מוקמי ליא זמורויות פלדומו
בעומנו הפיilo צפערוות נם
לו כדי ערך כתמי ב' יש
גוליכנו הכהן וכਮיט' במליה
פה סקלן למ' יערליכו הכהן
וועו זקה כל דקו: פטרוא.

בזהגן יד כתיב אמר רב נחמן הילכה בדברי הכהנים וכמה אמר רב יוסף אפי' פטרווא בר לדניא אמר רבא אף אנן נמי חנינה גדרל ויקמן פשיטה מהו דתימא כל' הא לא נמי פטרווא לא קמ' ל' רב יהודה נשיאה הויה ליה פפטער חמור שדריה لكمיה דרבנן אמר

לה כמה בענין למתב לבן אמר ליה הר' אמרו עין יפה בסלע עין רעה בשקל בינוינו ברגיא אמר רבא הלכתא ברגיא וכמה תלתא זווי רגיל הכא וריגיל הכא קשיא הלכתא אהאלכתא לא קשיא כאן בא למלך כאן בעושה מעצמו אמר רב כייח אמור ריש לקיש ימי שיש לו פטר חמור ואין לו שה לפדרתו פדרתו בשיוו למאן אילמא לרבי יהודה הא אמר הקפדה עליו תורה בשעה אלא לרבי שמעון רב אחא מתני הני ובינא קשיא לה' ר' רבוי יהודה ורבוי שמעון הלכה ברבי יהודה וסתם לנ' תנא ברבי יהודה ואת אמרת הלכה ברבי שמעון אלא אפי' תימא רבוי יהודה ולא יראה חמור מן התקדש ולא אמרה תורה בשעה יהוא חמור לא להקל עליו' רב ט' נהמן להחמיר עליו' אלא להקל עליו' בר' ט' נהמן בבריה דרב יוסף יפרק לה בשלקי בשיוו אמר רב שיובי אמר רב הונא הփורה פטר חמור של חבריו פדרינו פדיי איבעי לה' פדרינו ט' לפורה או דלמא יפרינו לבעלים אליבא דר' ט' לא תיבעי לך כיון דאמר מותר בהנאה ממונה דבעלים הוא כי תיבעי אליבא דרבוי יהודה דאמר אסור בהנאה להקדש מדרמי לה' ורוחמנא אמר וננתן ט' הכספ' ווקם לו או דלמא בזון ט' דקני לה' ט' בבini ובini לא דמי להקדש אר' ג' ת' ש' הגונב פטר חמור של חבריו משלם תשלומי כפל לבעלים ואע' פ' שאין לו עכשו יש לו לאחר מכאן מניא אילמא ר' ט' אמראי אין לו עכשו אלא אשיטרא רבוי יהודה ואי' ס' ד להקדש מדמים ליה ט' ווגונב מבית האשיש אמר רוחמנא זילא מבית הקדש ז' ותו לא מידי': ט' אחת ביכורה ואחת שלא ביכורה [כ']: ת' ר' כיצד אמרו נכם לדיר להתעשר א' אתה יכול לומר בבא לי' כהן מהרי

שנינו^ו זיהוקו ושותין לו במתנה פטור ממעשר בהמה אלא בישראל שהו לו ע"בתו שפיריש עליהן עשרה שיין ומעשרין והן נחמן אמר רבה בר אבוי יישראל שהו לו ע"ליהן עשרה שיין ומעשרין והן שלו ואמר רבנן ישחו לו עשרה פטרי חמורים ודאי בתוך בו ואותו אבי אמר כהן נפלו לו מבית אבי אמר שיין ומעשרין והן שלו ואמר רב נחמן אמר טבלים^ז ממוחין בתוך ביתו שנפלו מבית אבי נפלו לו מבית אבי יישראל מעשרין ור' קמיה תא משום דקא^ט מפירים וקאי אבל הכא שלא הורמו דמיין אימא לא ואוי אשומעינן ובכיה דהא מנה אבל החט ביוון דשה מעלה אימא לא צרכא אמר רבינו שמואל בר נתן

והוא דנקט עשו רבודות אקארן לא כלול
והשנא מני או זו ריל' ישראלי וזה שול' מיל
מכומות דשל ירושאל היה ועכשו זה של ל' מיל
בן הומינוסהו ריל' והדבש היה ל' מיל
מופרש קא' ואירן בון' דמל' מאן
מודרשי שפה פרשנין בא' כון' והו' מיל
בעי למפרש מעשן אמא מגונת ומושער
וניגינה בהיה וכומ' האיל' הווערטשן ק' מיל' מעשן
וזהן שול' שכיל' למכוון מערשתה הדבשין
ובבה' גיל' לפדרהן לא אמרדין דמוי' המפט
ומי שפורה הקשש הרי הוא שא' אוף
דנטיך מעזבמו בא' דרגיא ניל' מה' זיין
בושאו': רב אהא מהני המי אל' ל' ר' הרודו.
ר' ר' פליני והקדש הדרקש נודה בשווין
אמ' דרחה להחדר עלי' כולו דרשה אין
ווא' אב' בא' כה' פאי' אינ' שוה
פדרוי הוא הפטו חמור אבל מים' המפט

נְצָרָג יְדִכְתִּיב: קַמְוֹמֶל עֲלֵיכָה עַל-
(ויקרא כ) עַל פִּי הַסִּלְעָן תִּשְׁבַּג יְדֵיכֶךָ נְכוֹן
וְלֹא עֲלֵיכָה וְגוּ (א) דָּלִי נְמִי לִתְמִית לִתְמִית
פְּנִימָות מִקְדָּשָׁךְ: פְּנִימָה דְּבָרִים חֲקִים. 7
סָבָה מִמּוֹת: נָבָר וִינְקָה. קַמְנִין סָבָה
חַלְלָן מֵעַשׂ סָבָה שָׂמֹת דִּינֵר: א' נְמִי
פְּנִינָה. גַּמְמָנִי' ע. פְּטִיטָה. דָּלְפִילָן
פְּטִילָוּת דָּסֶם כָּל סָבָה קְרָמָנִי רְכָנָן
לְעַלְלִין: כּוֹלִי אַהֲרֹן. כָּר דְּנָקָה לוֹ נְמִי נְסִי
לְקַמְנִין כָּלְבָן לוֹמָן לוֹ נְכָל פְּטִירָוּת סָבָה
כְּמֻמָּות נְהָר: בָּגָל פְּכָל וּוּגָל פְּכָל.
פְּנִימָות מִקְדָּשָׁךְ יוֹתָר מִקְדָּשָׁךְ: קְשִׁין

ונענשנו, נעלם מפָרְסָלָה, נעלם מפָרְסָלָה. וכך, כי אם נמנעו יטראולן
ולומר בזאת ליר נעלם. וכשהיינון צוֹג היינו ניכנס לסתמונרל גם
לכלצון. צוֹג היינו ניכנס לסתמונרל גם
בציד' כוכן ווּלן ציד' סרלה וטפילו חוץ
ישטרולן ונתקחו יתמןנו ה' ובכן מתנו ה'
שכלי צמי'ו': פַּקְדֵּן קומוריס.
בגון צחיה לו עטל' ממוריום וילדו
គוּלן וכל' ווּקְבָּזָה סמפליסיט עליין עטלאן
שׂיִין הַלְּפָקּוּשִׁי הַלְּטָמְרִיאָה ומונעלאן
לְצִיּוֹן כְּתָל' צממות מלון' והן צלוּ
וועגעלאן קראַט צלמיס ווּהוּ חוכלוּ כדיין
השל' מענד רעל' צסמאַ: ואָוטוּ אַטְיַ אַמְּנוּ
פְּזָן גְּפָנוּ נוּ זֶ. טוּ דָמָן קִיְּצָן
צְפָלְיוֹן דְּבָרְכָות יְסָרְלָהּ נוּלְדוּ:
סְמָפְלִיסִיט עַלְיָן עַטְלָהּ צִיּוֹן הַלְּפָקּוּשִׁי
הַלְּטָמְרִיאָה: וּפְזָן אַטְיַ אַמְּנוּ
דְּמָמִיחַיְיךְ כְּכָן שְׂמוּלִישׁוּ נְשָׁותָה מְהֻן
עוֹזָה וְסִמְמָן טוּ טוּ לְכָלְסָן סְמוּלִיאָה
לְעַמְּנוּ שְׂכָלִי כְּכָן קוּ וּוּזַן קִילַן

תורה אור השלם

1. ואם גאל יגאל את השם
המקודיש או וקס' חמישים
צפף עריך עלייו וקס' לו:
ויקרא כז
 2. כי יתן איש אל רעהו בכה
או כלים לשומר וגנוב מבני
הארץ אם ימצא הגבש שרש
שםתו בכ"ב שעריהם:

הגהות הב"ז

- (ה) "גמ'" זו יילמוד כיוון ד' דבדיני זעיגו: (ט) שב' מומופרש וקהל': (א) רשות' בזבגן וכו' דמי ליה ליל' פוטס: (ד) ד"ה ממונה ו' גווניגי נפועלי ליה אראי פוטס' מומומנטם כו' סנק ממקם: (ט) ד' דב' דבלטנו וכו' צפק כל עכני' עכני' בר רותם: (ט) סנק סטל וכו' מהל סנק אן נמי:

.B7P 95 870

-

מוסף ראש

- תלולות אלה גולן מעשדיינו מכך
עשרה שין. נסיך נסיך נסיך נסיך נסיך
(לע' 1).

רביינו גרשום